

Főtitkári beszámoló
a Diákszövetség 2017. évi közgyűlése számára

Tisztelt Közgyűlés! Kedves Barátaim!

Annak ellenére, hogy a 2016-os esztendő jelentős részében – külföldi tudományos munkám miatt – személyes jelenlétemmel nem tudtam résztvenni a Diákszövetség munkájában, fontosnak tartom, hogy ezúttal is főtitkári beszámolóban értékeljem számotokra az elmúlt időszakot. Ezt annál is inkább indokoltnak érzem, mivel a kínálózó kommunikációs lehetőségeket maximálisan kihasználva igyekeztem aktívan hozzájárulni a döntési és végrehajtási folyamatokhoz, így a működésünket érintően én magam is fontos tanulságokkal gazdagodtam tavaly, amelyek megosztását fontosnak tartom. A főtitkári feladatkörhöz igazodva a működésünkben meghatározó operatív kérdések számbavételét tekintem beszámolóim elsődleges céljának, de egy-két megjegyzés erejéig a számomra legjelentősebb általános folyamatok említésére is szeretnék sort keríteni.

1. Új elnök és elnökség

A tavalyi tisztújító közgyűlést követően új elnök és új elnökség kezdte meg munkáját 2016-ban. Ennek kapcsán különösen is helye van annak, hogy beszámolómat ezzel kezdjem: évek óta a Diákszövetség működésének legfontosabb alapjaként tekintek arra az intenzív együtt gondolkodásra és tervezésre, ami az elnökség tevékenységét jellemzi. Ez a közös elkötelezett munka nagy megerősítést jelent a főtitkári feladatok végzésében is.

2. Kapcsolatunk a Piarista Renddel, a piarista intézményekkel

Megszokhattátok, hogy működésünk alapvető stratégiai szempontjaként szoktam beszámolni arról, miként alakult a Piarista Renddel és iskolákkal való együttműködésünk. Nemcsak hosszútávon, hanem a mindennapi szervező munkában is fontos támogatást jelent az az intenzív kapcsolat, amelyet a piarista intézményekkel és vezetőikkel ápolunk. Folyamatos velük a párbeszéd programokról, jubileumi ünnepekről, közös tervekről, ami jelentős mértékben előmozdítja az egykori iskolákkal való kapcsolattartás ügyét.

Meggyőződésem, hogy a piarista öregdiákok közösségének fontos hivatása a rend és az iskolák működésének minél sokrétűbb támogatása, amelyet e nélkül a bizalom nélkül a magam részéről elképzelhetetlennek tartok.

3. Rendezvényeink

A már korábbi években, évtizedekben hagyománnyá vált kiemelkedő tagozati ünnepségek és piarista vacsorák mellett a 2016-os év azt mutatta, hogy az elmúlt években útjára indított budapesti programoknak helyük van a diákszövetség életében. A tapasztalatok szerint a piarista borkóstoló stabilizálni tudja népesebb létszámát, ami biztató jel arra nézve, hogy a jövőben a pesti öregdiákok fontos éves találkozási alkalmává válják.

Sikeres összejöveleteket tartott a Piarista Szalon is. A változatos tematikákból is látható, hogy ez a programsorozatunk kellő szabadsággal keresi legjobb helyét a Diákszövetség életében, a tavalyi év elsőprő sikert hozó összejövelete volt például a Borián Tibor és Jelenits István által első ízben tartott "nosztalgia óra". Fontos fejleménynek tartom, hogy Várgedő Tamás bekapcsolta a szervező munkába Bendzsel Miklóst. Világosan látszik ugyanis, hogy a programok megtartásának és bővülésének, vagyis az öregdiákok közötti háló erősítésének útja új emberek aktivitásának becsatornázása. Ez éppúgy vonatkozik a programok kigondolására és szervezésére, mint azok látogatására is.

4. Tagtoborzás, új emberek bevonása

A tagtoborzás témájának nem mint megvalósult projektnek, hanem mint tavaly is megerősített tapasztalatnak van helye beszámolómban. Ezzel is hangsúlyozni szeretném: a következő időszak kiemelt céljának tekintem, hogy sikeres, a fiatalabb generációk megszólítására különösen is fókuszáló bővítéssel növeljük tagjaink, illetve – még inkább – a Diákszövetség tevékenységében "hadra foghatók" számát. Egyszeri kampányon túl olyan megoldás kidolgozására kell eljutnunk, amely a frissen végzettek megszólítását rendszerszerűen biztosítja évről évre.

A fiatalabbak megszólítása a Diákszövetség jelenét és jövőjét meghatározó kihívás, folyamatosan keressük ennek módjait, és én magam is úgy érzem, fontos tapasztalatokkal lettem gazdagabb e téren. Azon leszek, hogy e tapasztalatok birtokában egyre eredményesebben feleljünk erre a kihívásra, mert a Diákszövetség további "lendületbe hozása" szempontjából nagyon fontosnak tartom új emberek bevonását.

5. Pénzügyeink, pályázataink

Diákszövetségünk 2016-ban is stabil és rendezett pénzügyi körülmények között végezhetette tevékenységét. A feladatot továbbra is az jelentette (és jelenti), hogy a rendelkezésünkre álló anyagi lehetőségeket hogyan tudnánk a céljainkkal összhangban álló leghatékonyabb módon kihasználni, nem pedig az, hogy egy-egy jó programjavaslatra vagy támogatási célra hogyan teremtsük elő a kellő fedezetet. 2016-ban is hozzájárult ehhez az, hogy működési költségeinkre 920.000, közösségi programokra pedig (a Barátok Útjával közösen) 1.250.000 Ft-ot nyertünk.

A 2016-os év pénzügyi tapasztalata ugyanakkor arra is figyelmeztet minket: ahhoz, hogy mindez a jövőben is így legyen, lépéseket kell tennünk a tagdíjfizetések rendezettségének fenntartására. Erre az igényre reagálva nagyon fontos újtásnak tartom, hogy 2017-től automatikus értesítéssel hívjuk fel 1000, email-en elérhető tagunk figyelmét az esetleges elmaradásokra.

6. Kommunikáció

A korábban említett témáknak – tagtoborzás, megszólítás, tagdíjfizetés – mind-mind fontos pillére, hogy élő kommunikációban álljunk a Diákszövetség tagjaival. Mikecz Tamás 2016-ban is nagyon jelentős idő és energia ráfordításával szerkesztette – Borián tanár úr halálával immáron sajnos már egyedül – legfontosabb kommunikációs csatornáinkat, a hírlevelet. Köszönöm ezt a munkát, és újból kérem, segítsétek a hírlevél sikerességét azzal, hogy eljuttatjátok Tamáshoz a Diákszövetség tagjai számára fontos híreket. Hasonlóképpen köszönöm Farkas Zsoltnak újságunk, a Piarista Diák lelkiismeretes szerkesztését.

Összességében főtitkárként gyümölcsözőnek láttam a Diákszövetség 2016-ös működését, amelyben szervezeti és költségvetési kereteink biztos alapot nyújtottak közösségi életünk alakításához.

Török Bernát